

Zor Gecenin Sancısı

– Nene Hatun · 10 Ekim 2009

Yoruldum nefes nefes sonunda rûya bitti .
Gözü açık uykuda bir yıldız kaydı gitti.

Bırakıp giden sensin sevene bu revâ mı ?
Yoksa verdiğin acı derde derman devâ mı?

Ben hicran ateşinde dumanım sen tütüyor.
Yanıyor çölde serap hayaller yas tutuyor.

Aplansız uyan yine gecenin bir anında,
Son nefesim de olsa ben varım hep yanında.

Sensiz geçen gecenin koynunda bir başıma,
Sessiz kimsesiz kaldım karıştın gözyaşıma.

Kim özler benim gibi kim bakar yollarına?
Sabaha dek uykusuz al artık kollarına.

Yaz ortasında mahşer yaşıyor karakışım .
İnsaf et acı bana son bulsun yakarışım.

Sabret imkansız değil bir gün kavuşur eller.
Seni çok sevdiğimi söyle ne bilsin eller.

Çiçek açmış baharı çölde susuz bıraktın.
Med-cezir sevdalarda ne yakın ne ıraktın.

Yum gözünü geceye bu kâbus unutulmaz.
Beden "yas"la yatar da gönül , göz uyutulmaz.

Açma gönül perdeni hoyrat elde savrulur .
Bilmez düşer bir yürek yanar çifte kavrulur.

Başı dumanlı dağın sis'i üstüne çöker .
kara gecede şafak şimşek hızında söker.

Zor gecenin sancısı güneş "hece" den doğar.
Gözlerde dolan nehir "şiiir" de seni boğar.

Yanıp söner yıldızım göz kırpar , yürek atar
Ay güne kavuşunca gece sevdaya yatar.

Vuslata gebe firak gün olur devran döner.
Geçer gönül yarası tende nâr olsa söner.

Söndü yanan gökkubbe yerde ziyâsız kaldım.
Ben sevgi kovanında hani petekte "bal"dım ?

Meryem MAMAN

12 Temmuz 2009 Nene Hatun